

**ROMÂNIA
TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 2005**

SENTINTA CIVILĂ NR. 1553 / 2005

Şedință publică din 28 noiembrie 2005
Președinte : - judecător

- grefier

**Cu participarea procurorului
Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu.** din cadrul

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta D.G.F.P. Sibiu s.a. pentru anulare decizie.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă părțile.
 Procedura completă.

Cauza s-a dezbatut în fond la data de 21 noiembrie 2005, când cei prezenți au pus concluziunile consemnate în încheierea din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea înregistrată sub nr. din 5.08.2005, reclamanta cu sediul a chemat în judecată de părâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Sibiu și Direcția Regională Vamală Brașov, solicitând ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea deciziei nr. 50 din 22.07.2005 emisă de DGFP Sibiu și a procesului verbal de control nr. din 8.06.2005 întocmit de DRV Brașov privind plata datoriei vamale de Ron.

Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată în esență că la data de 12.06.2000 și 24.11.2000 a importat definitiv din Austria o mașină de tipărit iar din Ungaria o mașină de lipit pentru operațiuni auxiliare imprimării, mașini necesare procesului de producție, operațiuni ce s-au făcut prin Biroul Vamal Sibiu care a întocmit declarațiile vamale de import nr. și șo, acordând scutiri de taxe vamale și TVA pentru bunurile importate.

Actul de control din 8.06.2005 prin care s-a stabilit datoria bugetară suplimentară este nelegal și netemeinic. Se susține că art.37 din OUG 17/2000 de

aobrogare totală sau parțială a unor acte normative a fost modificat expres prin art.8 al.3 al Legii 70/2000 și în redactarea cuprinsă în noul act normativ art.37 nu mai cuprinde ca abrogat art.22 din Legea 133/1999 ceea ce înseamnă că acest text legal rămâne valabil pentru anul 2000.

În ce privește dobânzile și penalitățile calculate se arată că întrucât creația fiscală principală nu este datorată nici accesoriile acesteia reprezentând penalități și majorări nu pot fi percepute. Pe de altă parte, controlul vamal ulterior făcut, încalcă prevederile art.61 al.1 și 2 cod vamal și art.40 din HG nr.1114/2001 și apare ca fiind nelegal se conchide prin acțiune.

În drept se invocă disp.art.22 din Legea 133/1999, art.8 din Legea 76/2000, art.61, 73 și urm. din codul vamal, art.40 din HG 1114/2001, art.101, 102 C.pr.fiscală și 274 C.pr.civilă.

Acțiunea este legal timbrată.

Din actele și lucrările dosarului rezultă următoarele :

Prin procsul verbal de control încheiat la data de 8.06.2005 de inspectorii Serviciului se Supraveghere Vamală Brașov din cadrul Autorității Naționale a Vămilor – Direcția Vamală Brașov, înregistrat cum nr. 2005 s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a unei datorii vamale în quantum de RON, reprezentând RON taxe vamale, RON taxă pe valoare adăugată, RON dobânzi și RON penalități de întârziere aferente.

S-a reținut prin actul de control că pentru bunurile care au făcut obiectul operațiunilor de import efectuate cu DIV /12.06.2000 și /24.11.2000 societatea reclamantă a beneficiat în mod eronat de facilitățile vamale prevăzute de Legea br.133/1999 și OUG 215/1999, art.22 din Legea 133/1999, fiind abrogat prin art.37 din OUG 17/2000.

Potrivit dispozițiilor art.8 al.3 din Legea nr.76/2000, ~~din~~ prevederile abrogate de actele normative prevăzute la art.37 din OUG 17/2000 au fost excluse cele reglementate de art.22 din legea 133/1999 conform cărora întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, Know – how care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și care se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești și străine.

Prin urmare prin legea 76/2000 au fost reintroduse facilitățile prevăzute de art.22 din Legea 133/1999 și OUG 215/1999 – scutirea de plată taxelor vamale și taxa pe valoare adăugată – astfel că interpretarea dată de părâte nu poate fi primită pentru importurile efectuate după publicarea în Monitorul Oficial 195/5.05.2000 a Legii 76/2000, aplicabilă pentru exercițiul financiar al anului 2000.

Legea nr.24/2000 nu constituie nici ea temei pentru interpretarea dată de părâte atâtă timp cât prin OUG nr.297/2000 de modificare și completare a Legii 133/1999, facilitățile sunt prevăzute și menținute și începând cu 1.01.2001.

Examinând probatoriu administrativ instanța constată că acțiunea formulată de reclamantă este intemeiată și în consecință urmează a fi admisă și se va dispune anularea deciziei nr.50 din 22.07.2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu precum și anularea procesului verbal de control nr.78 întocmit de

Direcția Regională Vamală Brașov la data de 8.06.2005, exonerând pe reclamantă de plata sumei de RON.

În baza prevederilor art.274 din codul de procedură civilă, părâtele vor fi obligate să plătească reclamantei suma de RON cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

**ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE :**

Admite acțiunea formulată de reclamanta

împotriva părâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu cu sediul în str.Calea Dumbrăvii nr.28 și Direcția Regională Vamală Brașov cu sediul în str. Hărmanului nr.50 și în consecință :

Anulează decizia nr.50 din 22.07.2005 emisă de DGFP Sibiu și procesul verbal de control nr. din 8.06.2005 întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov privind plata sumei de .

Obligă pe părâte să plătească reclamantei suma de cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată azi 28 noiembrie 2005 în ședință publică.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

R. G. MI
Concurs MI
Ex.5

